

ת"פ 14164/08/19 - מדינת ישראל נגד עאדל בדיר

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 14164-08-19 מדינת ישראל נ' בדיר
תיק חיצוני: 457519/2015

מספר בקשה: 13

בפני	כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	עאדל בדיר

החלטה

זוהי בקשת הנאשם לחשב ימי חופשה כפויים בימי הקורונה, במניין הימים שנגזרו עליו במסגרת גזר הדין מיום 8/1/20.

הנאשם נדון ל- 3 חודשי מאסר, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, בין התאריכים 20/1/20 ועד ליום 20/4/20.

לטענת הנאשם, הוא עשה מאמץ להגיע לכלל ימי ריצוי העונש, על אף היותו עורך דין עצמאי אשר משרדו היה פעיל בתקופת ריצוי העונש.

ביום 18/3/20, או בסמוך, נתבקש הנאשם על ידי הממונה על עבודות השירות, שלא להתייצב להמשך ריצוי העונש, עד הודעה אחרת, בהתאם להתפתחויות והחלטות הממשלה בעניין מחלת הקורונה.

הנאשם טען כי לאחר שיחה עם הממונה על עבודות שירות, סוכם כי יפנה אל בית המשפט, בבקשה להתחשב בימי הקורונה ולקבוע כי הנאשם ריצה את מלוא העונש שנגזר עליו. לטענתו, משרדו הוא עסק קטן, בו מועסקים שני אנשים נוספים והוא משלם דמי שכירות חודשיים והוצאות נלוות, אף משרדו נסגר כתוצאה ממצב החירות ונוצר מצב כי בפועל אל מול ההוצאות הרבות אין למשרדו כל הכנסה, עוד טוען הנאשם כי חודש הרמדאן אף הוא יטיל מגבלות קשות עליו.

לטענת הנאשם, יש לו נסיבות אישיות נוספות מבחינה בריאותית דבר אשר מוסיף משקל והתחשבות בנאשם ובנסיבותיו האישיות ולפיכך יש להיעתר לבקשה ולקבוע כי הנאשם ריצה את מלוא העונש.

הנאשם סבור כי הסמכות לדון בבקשה היא לבית משפט זה, שכן הן דחיית המועד לריצוי העונש והן חישוב ימי הקורונה עוסקים ביישום רכיב מגזר הדין אין המדובר בהחלטה מנהלית, אלא במגיפה עולמית אשר דומה לתאונה אשר אירעה ללא כל התרעה מוקדמת ואשר השליכה ביצוע רכיב ביצוע עבודות השירות.

לתיק בית משפט הוגשה תגובת המאשימה והן תגובת יחידת ברקאי משירות בתי הסוהר, לטענתם, על הנאשם לפנות בעתירת אסיר אל בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהלים, שכן בית משפט זה נעדר סמכות לדון בבקשה.

עוד הוסיפו וטענו בתגובתם כי מצב החירום השפיע על כלל אזרחי המדינה ואין מדובר בפגיעה פרטית שיש בה כדי להיעתר לבקשה. העדפת האינטרס הציבורי בדבר שלום הבריאות והפרט, נמצא כגובר על תועלתו האישית או רצונו הפרטי של כל אדם בימים אלה ולפיכך יש לדחות הבקשה ולהורות כי הנאשם יחזור לרצות עונשו לאלתר.

לאחר שעיינתי בבקשה, בתגובה ובתשובה, מצאתי כי בית משפט זה נעדר סמכות עניינית לדון בבקשה.

תקנות העונשין, נשיאת מאסר בעבודות שירות, תשע"ב 2011, קובעת בסעיפים 10(3) ו- 10(4), כי במצב של השבתה/הפסקה זמנית במקום העבודה, רשאי הממונה על עבודות השירות, להורות לעובד השירות להיעדר מעבודות השירות, כאשר בהתאם לחוק ולקנות, ימים אלו אינם נמנים כימי מאסר הניתנים לקיזוז.

לטענת הנאשם, מקום בו לבית משפט סמכות לדחות המועד לריצוי העונש, הוא "קונה" סמכות לדון גם בבקשה זו, להתחשב בימי הקורונה, החופשה הכפויה שנגזרה על הנאשם, במניין הימים לריצוי העונש.

ואולם, לא כך הם פני הדברים.

הסמכות לדחות מועד ביצוע עונש למועד אחר, מקורה בסעיף 87 לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") המורה כך:

"[...] (א) **נקבע מועד לביצועו של עונש, באחת מהוראות פרק זה או בבית המשפט לפיה, רשאי בית המשפט לדחות את הביצוע למועד אחר.**

(ב) **נדחה ביצועו של עונש לפי סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט לדחות פעם נוספת מטעמים מיוחדים שיירשמו.**

(ג) **בית המשפט הדוחה ביצועו של עונש לפי סעיף זה רשאי להתנות את הדחיה במתן ערובה ובתנאים אחרים שימצא לנכון; על ערובה הניתנת לפי הוראה זו יחולו, בשינויים המחוייבים, הוראות סעיפים 38 עד 40 ו-44 לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה 1965.**

(ד) **החלטת בית המשפט לפי סעיף זה ניתנת לערעור.**"

דהיינו, החלטתי מיום 22/1/20, מקורה בסמכות הנתונה לי מכוח הוראות סעיף 87 שהובא לעיל.

לגופו של עניין ולגופה של הבקשה המונחת בפניי, הרי שסעיף 51' לחוק העונשין, שכותרתו היעדרות משירות, קובע כדלקמן:

"[...] (א) נסתיימה העבודה במקום עבודת השירות, יעביר הממונה או רכז עבודת שירות מחוזי את עובד השירות ללא שיהוי לעבודת שירות במקום עבודה אחר.

(ב) עובד השירות יודיע לממונה, ללא שיהוי, על כל הפסקה בעבודה או העדרות ממנה.

(ג) עובד שירות לא יעדר מעבודתו אלא באישור הממונה, רכז עבודת השירות או מפקח, ואם נעדר מסיבות רפואיות - גם באישור רופא; האישור יהיה לפי כללים שיקבע השר לביטחון הפנים בתקנות.

(ד) תקופת הפסקת עבודת שירות וימי העדרותו של עובד שירות לפי סעיף זה, לא יבואו במנין ימי עבודת השירות, למעט היעדרות מסיבות רפואיות בשל תאונת עבודה שאירעה במסגרת עבודת השירות ובמקום עבודת השירות.

הנה כי כן, כל תקופה בה נעדר "עובד שירות" לא תחשב כתקופת ריצוי העונש, אף אם ההיעדרות לא נגרמה באשמת עובד השירות (רע"ב 6298/19 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.10.2019)).

זאת ועוד, וכאמור לעיל, תקנה 10 לתקנות העונשין נשיאת מאסר בעבודות שירות, מאפשרת לממונה על עבודות השירות, להורות כי במקרה של השבתה/הפסקה במקום העבודה, עובד השירות יעדר מעבודות השירות וימים אלו לא יחשבו כימי מאסר ניתנים לקיזוז.

מושכלות ראשונים הם כי עבודות שירות מהוות חלופה לעונש מאסר בפועל, ונתונות בידי נאשם כפריבילגיה אשר נועדה למנוע כליאתו בין סורג ובריא. דהיינו, כל החלטה בעניינו של הנאשם, נתונה לשירות בתי הסוהר, ובמקרה שלפנינו לממונה על עבודות השירות - היא הרשות המוסכמת להפעיל שיקול דעת בעניין עתירת הנאשם.

ככל שהנאשם מבקש לערער על החלטת הממונה, עליו לפנות בעתירת אסיר לערכאה המוסכמת לדון בבקשתו.

בנסיבות האמורות, אני קובעת כי בית משפט זה נעדר סמכות לדון בעתירת הנאשם ועל כן אני מוחקת אותה.

הנאשם, ככל שרצונו בכך, יפעל בהתאם לאמצעים העומדים לרשותו לפי דין.

ניתנה היום, י"ט אייר תש"פ, 13 מאי 2020, בהעדר הצדדים.

עמוד 3

